

ايڪ بيڪس و غريب ڪاڪبه اُجر ٿي
گودي اُجر ٿي ڪوئي جهولا اُجر ٿي
اے امڙ ڪربلا تيري گودي ميں ان ڪر
فرزند فاطمة ڪا بھرا گھر اُجر ٿي

پاني ملانا فاطمة ڪے نور عين ڪو
درياترس ڪے ره ٿي هائے حسين ڪو
اے امڙ ڪربلا تيري گودي ميں ان ڪر
فرزند فاطمة ڪا بھرا گھر اُجر ٿي

بچے عطش سے ماهئے بے اب مر گئے
آخر تڙپ ڪے موت ڪي گودي ميں سو گئے
اے امڙ ڪربلا تيري گودي ميں ان ڪر
فرزند فاطمة ڪا بھرا گھر اُجر ٿي

گودي ميں ڪهيلتا هوا بچہ حسين ڪا
ٽين دن ڪي بھوڪ پياس سے مرجھائے ره ٿي
اے امڙ ڪربلا تيري گودي ميں ان ڪر
فرزند فاطمة ڪا بھرا گھر اُجر ٿي

سوکھی زبان دکھانے سے ایک حشر ہو گیا
ایک تیرا ایا حلق چھدا دم نکل گیا
اے ارض کربلا تیری گودی میں ان کر
فرزند فاطمہ کا بھرا گھر اُجر گیا

کیا موت تھی خدا کی قسم دل دھل گیا
دو ہچکیو میں موت کا سامان ہو گیا
اے ارض کربلا تیری گودی میں ان کر
فرزند فاطمہ کا بھرا گھر اُجر گیا

شانے کناکے حق کی ترائی میں سو گیا
غانری کا جسم گھوڑوں سے پامال ہو گیا
اے ارض کربلا تیری گودی میں ان کر
فرزند فاطمہ کا بھر اگھر اُجر گیا

عباس جسکے دم سے تھا سرور کو اپنے نانر
تھی جسکے دم سے فوج حسینی کی ان بان
اے ارض کربلا تیری گودی میں ان کر
فرزند فاطمہ کا بھرا گھر اُجر گیا